

MIHAI LEU, ÎN LIBERTATE

În primăvara lui 1989, Mihai Leu se pregătea intens pentru Campionatele Naționale de Box ale Germaniei. Voia să câștige titlul, după ce în 1988 îl pierduse cu doar 16 secunde înainte de final. Era singur printre străini. Nu își mai văzuse familia de aproape un an și jumătate. La Hunedoara, familia Leu era chemată periodic la Miliție să dea cu subsemnalul despre fuga lui Mihai și despre ceea ce vorbeau la telefon. Nicolae Leu, tatăl lui Mihai, se gândea din ce în ce mai des la o posibilă fugă din România. Nici tatăl și nici fiul nu și-au imaginat că sunt la doar câteva luni de reîntâlnire.

Hunedoara, sfârșit de martie 1989. Nicolae Leu este căutat de niște milițieni. E rugat să îi însoțească. Se spune. Omul este ținut câteva ore sub supraveghere. Nu prea înțelegea de ce. A aflat: Nicolae și Elena Ceaușescu erau la Hunedoara. El era tatăl lui Mihai Leu, sportivul care în urmă cu un an și jumătate fugise din România. Era tatăl unuia care fusese condamnat la șapte ani de închisoare, pentru că avusese curajul să nu se mai întoarcă în România. Trădase. "Iul nu era chiar oricine: era campion mondial de juniori și... transfig. Dacă tatăl făcea scandal?! Nu puteau să riște, așa că au preferat să îl țină ascuns, preventiv. Habar nu aveau că tatăl se gândea de ceva vreme să își urmeze fiul.

Leverkusen, Germania, sfârșit de martie 1989. Mihai Leu se pregătește pentru Campionatele Naționale de Box ale Germaniei. Are la dispoziție doar câteva luni să schimbe argintul din 1988 în aur. Li era dor de familie și de țară. Știa că nu își va vedea prea curând nici familia, nici țara. Era vicecampion al Germaniei, campion mondial de juniori, avea cetățenia germană. Din păcate, avea o familie care era în România și despre care știa că e supravegheată. Și tot în România avea o condamnare de șapte ani de închisoare, pentru că fugise spre libertate în urmă cu un an și jumătate.

Plecarea

În noiembrie 1987, Mihai Leu a plecat împreună cu lotul României la Balcaniada din Grecia, de la Patras. Știa că nu se va mai întoarce. Știa și tatăl lui.

(Continuare în pag. a III-a)

La doi ani după fuga din România, Mihai Leu încercă să cucerească aurul la Campionatul Național de Box al Germaniei
FOTO: Arhiva personală Mihai Leu

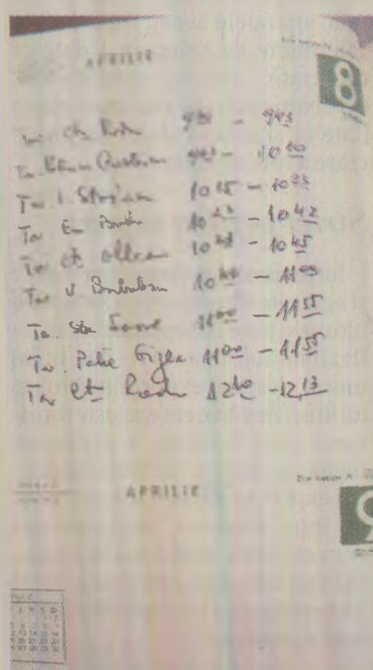
AGENDA ELENEI CEAUȘESCU

Sâmbătă, 8 aprilie, primul și ultimul din rândul celor primiți la Cabinetul 2 a fost Constantin Radu (9:30-9:43 și 12:10-12:13).

N-a lipsit cafeaua cu Poliana Cristescu (9:43-10:10). Apoi a primit alți demnitari - Ion Stoian, Emil Bobu, Constantin Olteanu, Vasile Bărbulescu, Stan Soare, Petre Gigea. Ultimii doi au fost primiți împreună aproape un ceas (11:00-11:55). Subiectele discuțiilor din acea zi au fost dominate, fără îndoială, de chestiuni de politică externă.

Stan Soare era atunci ambasador extraordinar și plenipotențiar al RSR în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord. Fusese inginer petrolist. După două decenii de la absolvirea Institutului de Petrol, Gaze și Geologie din București, ajunsese rectorul instituției. A urcat, oarecum în paralel, două ierarhii: cea a funcțiilor universitare și cea de activist al partidului. Încrederea probată prin funcții politice a fost răsplătită și cu o specializare de doi ani în SUA. După funcția de adjunct al ministrului Educației și Învățământului (1978-1979), trecuse în aceea de adjunct al șefului Secției de propagandă la CC al PCR (1979-1986). Din ea fusese trimis la Londra, în diplomație.

În 1989, economistul Petre Gigea era, de asemenea, ambasador, delegat permanent al României la UNESCO și component al Comisiei pentru probleme ale cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului. Luase startul în cursa pentru invidiatul său post din Paris tocmai din Bărcă,

unde fusese referentul Secției financiare (1949). Avansase contabil rațional la Băilești (1950). Craiova fusese trambulina de lansare spre funcția de ministru de Finanțe (1981-1986). În creditele și marile investiții comandate de Ceaușescu în acei ani fusese, probabil, sfetnicul cel mai documentat.

La Londra ori la Paris, în misiuni nu erau trimiși decât activiști de mare încredere, apreciați ca atare de Nicolae și Elena Ceaușescu. Și-au meritat, oare, prețuirea Soare și Gigea, informându-și corect proteoarea asupra „stărilor de spirit” privind România la 8 aprilie 1989? Lavinia BĂTEA

CEAUȘESCU ȘI CRIZA ANILOR '80

Totul la export, nimic pentru țară

La începutul lui 1989, Nicolae Ceaușescu i-a convocat pe membrii Comitetului Politic Executiv pentru a analiza, printre altele, „programul de recuperare a restanțelor la producția de export pe anul 1988 și de vâmuire a mărfurilor destinate exportului existente în stoc la 31 decembrie 1988”. Îngrijorat de faptul că nu va reuși să plătească datoria externă a țării, liderul Partidului Comunist Român insistă permanent pe forțarea la maximum a exporturilor românești și comprimarea excesivă a importurilor. Din păcate, acțiunile respective au condus la o degradare accelerată și periculoasă a condițiilor de trai al cetățenilor din propria țară. În documentele pregătite pentru desfășurarea reuniunii Comitetului Politic Executiv al CC al PCR de la 13 ianuarie 1989 au fost incluse foarte multe informații despre starea economiei românești. De asemenea, s-au prezentat în mod detaliat anumite situații înregistrate în anul 1988, în câteva fabrici din țară. De exemplu, la Întreprinderea „Electronica” din București au fost realizate în 1988 4.324 de televizoare color (evaluate la 1.217.000 de dolari) și 1.622 de radiocasetofoane (în valoare de 147.000 de dolari). Acestea se aflau în stoc la data de 31 decembrie 1988, iar Întreprinderea de Comerț Exterior „Comturist” trebuia să le vândă în România, în regim de consignatie, până la data de 28 februarie 1989.

De asemenea, la Întreprinderea „Electromureș” din Târgu-Mureș au fost realizate în 1988, pentru piața internă, combine muzicale evaluate la 195.000 de dolari. În același an, la

Întreprinderea „Electroarges” din Pitești au fost asamblate 1.800 de aspiratoare în valoare de 21.000 de dolari. Comanda respectivă a fost făcută de firma franceză „RINO”, care urma să le recepționeze până la data de 28 februarie 1989.

În toamna anului 1988, la întreprinderea de la Găești au fost realizate 2.300 de aparate frigorifice de uz casnic, din care 1.800 de bucăți pentru firma americană „Dow Chemical” și 500 de frigidere pentru societatea olandeză „LimpeX”. Rândul lor, angajații Întreprinderii „Steaua Electrică” din Fieni, județul Dâmbovița, au realizat în anul 1988 870.000 de lămpi electrice cu incandescență, evaluate la 128.000 de dolari. Acestea trebuia să fie livrate până în luna ianuarie 1989 unor firme din Marea Britanie, Luxemburg, Olanda, Israel și Arabia Saudită. Concomitent, la Uzina „Romlux” din Târgoviște au fost fabricate 259.000 de lămpi electrice cu incandescență pentru firma americană „Act Ion Tungstram” și compania kuwaitiană „ARSE”.

Cu toate acestea, realizările din industria românească nu puteau ascunde problemele grave cu care se confruntau autoritățile comuniste de la București. Ideea lui Nicolae Ceaușescu, de a plăti integral și în mod anticipat datoria externă a țării, a condus în anii '80 la un export masiv și aberant de produse alimentare, precum și la vânzarea în străinătate a 80 de tone de aur din rezerva Băncii Naționale a României.

(Continuare în pag. a III-a)

RESTITUIRI

Sistematizarea României în ședință CPEX

În anul 1989, proiectul sistematizării se afla pe agenda lui Nicolae Ceaușescu la un loc de cinste. Nu contau sutele de proteste internaționale față de demolarea satelor și clădirilor istorice din orașe, nici campania de înfrățiri ale localităților occidentale cu cele românești. Familia prezidențială o ținea una și bună - proiectul trebuie să meargă mai departe.

În ședința Comitetului Politic Executiv din 7 martie chestiunea sistematizării a fost pusă în discuția conducerii partidului. Nici măcar unul dintre participanți nu a îndrăznit să ridice o obiecție în fața lui Ceaușescu.

Ședința a fost prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Ați văzut ordinea de zi, tovarăși? (Da.)

Punctul 2

Raportul privind activitatea desfășurată în anul 1988 de organele și organizațiile de partid în domeniul muncii organizatorice, ideologice și

politico-educative, de promovare a cadrelor, de rezolvare a scrisorilor, a activității internaționale.

Ați văzut raportul și situația generală. Dacă aveți ceva de spus în legătură cu acest material.

Tov. Elena Ceaușescu: Este tot material pentru plenară.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Dacă tovarășii au ceva acum de spus, la acest material, până îl prezentăm plenarei. La plenară se prezintă raportul în numele Comitetului Politic Executiv. Dacă tovarășii au ceva de spus să spună acum. Nu aveți nimic de spus? Atunci înseamnă că sunteți de acord să-l prezentăm plenarei Comitetului Central al partidului.

Punctul 3

Raportul privind măsurile și acțiunile întreprinse în domeniul sistematizării teritoriului, organizării și modernizării localităților, optimizării transporturilor, căilor de comunicații și a rețelelor de energie electrică.

Documentar în legătură cu organizarea și desfășurarea activității în

profil teritorial.

Dacă aveți ceva observații la acest raport, inclusiv la propunerile care sunt?

Tov. Gheorghe Rădulescu: Este foarte bine.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Se propune să mai cream 28 de orașe agroindustriale. Sunt, de fapt, toate propunerile aici. Avem un sistem foarte bun de organisme, trebuie însă să acționăm ca ele să funcționeze; inclusiv se propune ca toate documentele pentru consiliile populare să fie într-un singur document. Să fie tipărite într-un singur document și toată lumea să dispună de legile care sunt în vigoare, nu să-și aducă aminte - ca să dau numai un exemplu - de o lege de acum 50 de ani și să o aplice pe aceasta. Anual legile trebuie să fie tipărite și numai legile care sunt în vigoare. Nici o altă lege atunci nu mai este valabilă. Lumea trebuie să știe și să le cunoască.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

8 APRILIE

Sosește Annette Laborey de la București. Înflorată. L-a văzut doar o dată pe Pleșu, urmărit. Urmărită apoi și ea. Doi securiști o supun unui adevărat interogatoriu în holul de la Athenee-Palace. Văzându-i că se apropie și presimțind ce se va întâmpla, rupe foia din agenda unde figurau numele noastre cu adresa și i-o dă de mestecat colaboratorului ei german care o...

înghite. Securistii, amabili, dar presanți. Dacă ne cunoaște pe noi doi. Dar pe Marie-France (în primul plan al preocupărilor securiste după prestația de la Bruxelles). I se fac și recomandări: să evite, la București, contacte ca acela, de pildă, cu Pleșu. Nu de altceva, dar le-ar putea aduce neplăceri celor întâlniți. Mai mult: s-ar putea întâmpla să i se scurteze șederea. Și - de ce nu - altă dată n-ar mai primi viză. La vama, la plecare, control la piele. Noroc - adaugă Annette - că vameșii nu-l identifică pe Walesa

fotografiat alături de ea și, necunosând alfabetul chirilic, nu pot citi un mesaj de la un disident din Bulgaria. Film polițist, după toate canoanele. Pleșu i-a cerut să ne comunice totul cât mai detaliat. Și, mai ales, să facem cunoscută Scri-soarea celor șapte pentru Dinescu, care nu mai are voie să iasă din casa „păzită” de „băieții”.

Monica Lovinescu, Pragul. Unde scurte V, București, Humanitas, 1995, p. 158

(Continuare în pag. a II-a)

CRONICA NEAGRĂ

GOALĂ PUȘCĂ, STELUȚA ZBURĂ DE PE FEREASTRA LUI LEONARD!

Amintirile mă răscoleesc, amintirile mă chinuieeeee! Așa începuse să răcnească hormonii în Leonard când a văzut-o pe Steluța, după 12 ani de când răurile vieții lor îi despărțiseră. Săgeata înfiptă în inima lui demult, demul a început să o simtă în inimă, dureros de ascuțită, în acea dimineață de mai când a zărit-o pe ea, Steluța, în Piața Hipodrom din orașul de pe Dunăre. Era mai frumoasă ca oricând, împlinită ca femeie acum, dar încă tânără, și mirosea atât de proaspăt, a violete, că parfumul ei a năvălit în hala de peste cu mult înainte încă de a-și fi făcut ea apariția, și-așa a știut Leonard că o să apară Steluța, și-a rămas statuie lângă taraba cu baboi preț de cinci minute, cât i-a luat Steluței să-și ajungă din urmă parfumul, și-atunci a fost clar pentru el că o va avea cu orice preț, că va răscumpăra timpul irosit cu o căsnicie de căcat, care se terminase de doi ani, și atunci făcu el pasul hotărât în întâmpinarea ei și behăi cu glasul stins de emoție: Steheheheuuu! Și ea clipi cu prietenie dragălașa precum emoticonul ;) și rosti suav:

Leonaș! Afară se scuturau florile salcâmului și parfumul lor își împreună deja mireasma cu-a Steluței, până și peștii încă vii de pe tarabă l-au adulmecat, au căscat botul pentru ultima oară și au murit fericiți, visând că-și depun icrele într-un heleșteu cu apă limpede precum cleștarul...

Asta a fost la 28 mai, a doua zi, 29, ei doi au vorbit la telefon. Au vorbit de

dimineață, îndată după ce Dana, prietena lui Leonard, s-a dus la serviciu, după ce în prealabil avusese cu acesta un raport sexual mai mult decât satisfăcător. Dis-de-dimineață bărbatul a băut coniac, să își facă desigur curaj, apoi a sunat-o pe Steluța și a invitat-o pe la el să povestească despre colegii de clasă și despre profi.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Voia să-l facă muzician și l-a găsit șantierist”

În aprilie 1989, Niculina B. era profesoară la Școala de Muzică din Slatina.

„Dacă vorbim strict despre școala din vremea aceea, poți să zici că sunt o nostalgie. Am predat și înainte, și după revoluție și îți spun sincer că, din punctul meu de vedere, educația pe care o primeau copiii atunci era mai sănătoasă, mai „educație” decât asta de acum. Să nu mă înțelegi greșit. Partea legată de sex n-ați inventat-o voi, generațiile asta de acum. Și pe vremea aia se întâmpla să nască fetele în timpul liceului. Dar erau cam una pe an, nu ca acum. Și existau și acte de indisciplina.

Uite, de exemplu, în aprilie, atunci, ne pregăteam pentru un concurs între liceele de muzică din țară. Noi făcăm muzică instrumentală. În orchestră fusese selectat un băiat, Denis, care era foarte bun la cursul meu - percuție - dar căruia nu-i plăcea deloc școala și cu atât mai puțin să stea peste ore la repetiții. Pe vremea aia, legătura școlii cu familia era foarte strictă. Eu, ca dirigintă, eram obligată să iau legătura cu părinții nu numai la ședințe, ci și prin vizite la ei acasă.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

8 aprilie (sâmbătă)
Soarele a răsărit la 6:44, a apus la 19:51
Luna a răsărit la 7:32, a apus la 23:27

Sărbătoare creștină:

Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Hermas (Pomenirea morților)

S-a întâmplat la

8 aprilie 1989

● Kim Ir Sen, secretar general al CC al Partidului Muncii din Coreea de Nord, președintele RPD Coreea, l-a primit pe ministrul Afacerilor Externe al RP Mongole, Terenpillin Gombosuren, aflat la Phenian în vizită oficială.
Ramona VINTILĂ

JURNALUL ZILEI

Atmosfera de „sărbătoare” - acțiuni educative și congrese științifice în întreaga țară. Cu cântec înainte, marș! er comanda sub care debutau festivitățile sărbătoririi a patru decenii de la apariția pionierilor. În primele trei luni ale anului au fost suspendate aproape o mie de permise de conducător auto. Câștigătorul concursului Crucii Roșii a primit un televizor Sport.

(Continuare în pag. a II-a)

RESTITUIRI

Sistematizarea României în ședință CPEX

(Urmare din pag. 1)

Chiar acum am constatat că nu sunt cunoscute legile, sunt risipite și nici cei care lucrează nu le cunosc și nu le aplică. Nu se poate așa! Așa s-a întâmplat și în domeniul finanțelor. Am scos legea în anul 1986, prin care am stabilit să nu mai dăm credite cooperative agricole de producție. Primul an a funcționat, dar începând din al doilea an au găsit de cuvânt, cu consimțământul organelor agricole și celorlalte organe, să facă altceva, și n-au plătit împrumuturile și alte produse, și le-au plătit prin credite. Aproape toate creditele au mers pentru plata acestor produse!

Tov. Elena Ceaușescu: Și acum chimia are un miliard de primit, de la agricultură, pentru împrumuturile.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Noi am făcut legea și am stabilit să dăm avansurile pentru plata împrumuturilor, pentru plata tuturor muncitorilor care se fac, nu pentru a consuma. Nu se poate așa!

Am stabilit că până luni să se prezinte – și Guvernul să urmărească – situația, ca lunar, când se dau produsele de la industrie, întâi acestea să se plătească, din avansuri. Pentru aceasta dăm avans! De fapt, noi am făcut un favor că finanțăm prin credite. Avansul înseamnă finanțare fără dobândă. Și în trecut, și chiar noi, am finanțat activitatea agriculturii, dar cu dobândă foarte mare. Noi am spus să nu mai dăm credite cu dobândă și avansuri sau credite cu dobândă de 1,5%. De fapt, vinovății sunt cei de la agricultură și ei trebuiau destituiți, nu cei de la finanțe – pentru că ei n-au plătit și eu am insistat ca să se găsească o soluție.

De aceea, am hotărât să constituim comisia, condusă de Gogu Rădulescu, pentru ca într-o lună să clarificăm această problemă. Trebuie să înțelegă toată lumea că legile sunt obligatorii pentru toți și, în primul rând, pentru cadrele de conducere. Așa că nu spunem pentru consiliile populare. De fapt, să devină o hotărâre generală; în afară de aceasta, până la 31 decembrie apare culegerea legilor în vigoare, cu modificările corespunzătoare, pe domenii, ca oamenii să poată urmări, pentru că nu pot să țină minte pe toate produsele și toate celelalte, dar fiecare în domeniul său de activitate trebuie să priceadă această și să urmărească. Sigur, și ceilalți trebuie să le cunoască.

Dacă, tovarășii, la acest raport aveți ceva de spus, ceva de spus în plus, vă rog să spuneți. Nu aveți nimic de spus? De acord.

(Toți tovarășii sunt de acord). Atunci să-l prezentăm la plenară. Aici este un documentar, ca să înțelegem bine, inclusiv am scos toate

Gogu Rădulescu (plan principal, dreapta) îi critica pe Ceaușescu printre scriitorii și artiștii invitați în casa sa din Comana, dar în CPEX le era fidel susținător FOTO: Arhiva personală Eugen Adrian Cristea

legile și toate reglementările, dar nu sunt bine, ci trebuie să le unificăm și să le aplicăm.

Nu aveți nimic de spus în plus?

Tov. Gheorghe Rădulescu: Este foarte bine.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Atunci suntem de acord.

Punctul 5
Raportul referitor la modul în care au fost aplicate, în anul 1988, prevederile Legii nr. 18/1968 privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice, care nu au fost dobândite în mod licit. Ce aveți de spus?

Tov. Gheorghe Rădulescu: Am două observații.

În primul rând, în material se spune, la pagina 2, că, din 708 cazuri trimise judecătorilor, 320 de persoane sau, nu au fost vinovate, deci sentințele au fost anulate. Eu cred că se analizează cu multă ușurință și ar trebui să se dea mai mare atenție.

În al doilea rând, la pagina 4 se spune că au rămas de recuperat 20 de milioane din 57 de milioane. Este foarte mult. Din moment ce au furat se pune sechestru și trebuie recuperat totul. Nu se poate așa. Este prea mult de recuperat.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Comisia centrală din cine este constituită?

Tov. Ion Sirbu: Este ministrul de Interne, președintele Tribunalului Suprem, ministrul Justiției, Curtea Superioară de Control Financiar, de la Ministerul Finanțelor, procurorul general și Controlul Muncitoresc.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Atunci înseamnă, tovarășii, că această comisie nu lucrează cum trebuie. Ar trebui

lunar să se întrunească. Trebuie să vedem sistemul și lunar trebuie să analizeze, nu la sfârșitul anului. Neapărat trebuie să se întrunească lunar. Nu se poate așa lucra! Trebuie să se întrunească această comisie, să analizeze și să vadă care este situația. Sigur, și atunci să vadă de ce s-au achi-tat atâția – eu sunt de acord cu ce a spus Gogu –, inclusiv să vadă de ce s-au revăzuit cazurile și comisia specială are un credit de a revede cazul referit la judecătorilor. Altfel, comisia este un fel de inregistruator, care este pusă numai pentru înregistrare.

Tov. Gheorghe Rădulescu: Nu are rol pe care trebuie să-l aibă.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Observația este justă, la fel cum lucrează acum, dar rămâne și a doua problemă sau, mai bine zis, o altă problemă, pe care am discutat-o și acum un an – că se merge, ca să zic așa, numai până la acar – și nu merge mai departe, la definiții oamenii care au funcții de răspundere, în diferite domenii, și care au comis și ilegalități; au venituri mari, cheltuiesc mult – nu sunt sesizate, se opresc, sau nu sesizează oamenii, sau nu sunt luate în considerație.

În orice caz, față de scrisorile care vin la noi, am impresia că unele nu sunt analizate. Chiar din scrisorile care vin la organele de partid și de stat, lucruri care privesc diferite ilegalități financiare, economice, trebuie neapărat supuse spre judecată.

Trebuie să vedem și legea, și sistemul de lucru, și analiza de comisie să fie lunară.

Tov. Elena Ceaușescu: Munca noastră de control este slabă. La fel, munca

de educație.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Nu au crescut, dar sunt mai multe ilegalități.

Tov. Elena Ceaușescu: Trebuie un control mai mare pe toate liniile.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Și munca politică, de educație și măsurile sunt o parte a educației. Măsurile ferme fac parte integrală din educație. Dacă închidem ochii peste încălcarea legilor nu este bine. Dimpotrivă, este o îngrijorare. Sigur, noi am reglementat mult, dar mai trebuie luate unele măsuri. De asemenea, bază legală nu există pentru încălcări.

Deci, tovarășii, cu această observație sau îmbunătățire să le aducem în regulament de funcționare.

Dacă nu mai aveți alte probleme, atunci să fim de acord.

(Toți tovarășii sunt de acord).
În ce privește Plenara Comitetului Central al partidului, propun să o facem joi și vineri – 13-14 aprilie. În ziua de 14 aprilie, după-amiază să facem și ședința comisiei legislative și tot în ziua de 14 aprilie să facem și ședința Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste pentru problemele de legi. Sigur, în prealabil să aibă loc și ședințele celorlalte organe. Și atunci, luni avem Marea Adunare Națională, așa cum, de altfel, s-a publicat în presă.

Cu aceasta putem să încheiem ședința. Nu mă mai refer la plan, pentru că l-am discutat acum câteva zile. Trebuie să luăm măsurile necesare să rezolvăm tot ceea ce am stabilit.

Cu aceasta ridicăm ședința. Arhivele Naționale, Fond CC al PCR, Secția Căminării, dos. nr. 20/1989

CALENDARUL DE PERETE

Desalinizarea apei de mare

Datorită progreselor științei și tehnicii, a intuiției unor oameni geniali, printre care s-a numărat și Henri Coandă, a apărut și s-a dezvoltat ideea desalinizării apei de mare, procedeele fiind însă foarte scumpe din pricina consumurilor energetice ridicate. Este adevărat că față de metodologia clasică (fierbere și condensare a vaporilor) au apărut perfecționări și metode dintre cele mai originale, totuși rentabilitatea este în continuare scăzută. Henri Coandă a propus să se utilizeze resursele alternative de energie (solară și eoliană) pentru asigurarea procesului de desalinizare. El a proiectat și construit un hidrogenerator în care separarea apei din soluția salină se derula ca fenomen exotermic, astfel că dintr-un metru pătrat de suprafață activă însoțită să se obțină în 12 ore circa 200 l de apă dulce din apa de mare.

Brevetele lui Henri Coandă (împreună cu Margareta Lecca, soția sa) au fost realizate în Franța anilor 1950-1953 și s-au materializat într-o instalație-pilot construită în localitatea Londe-les-Maures, unde pe 8 metri pătrați de suprafață însoțită se obțineau zilnic 500 l de apă dulce și 27 kg de sare dintr-un metru cub de apă de mare tratată. Nu cheltuielile, ci randamentul relativ scăzut în timp al acestei instalații nu a permis generalizarea ei. Un nou procedeu a fost relativ recent brevetat de hidrotehnicieni sub denumirea de osmoză inversată, ideea fiind preluată din natură; cheltuielile sunt reduse, deoarece consumul energetic este diminuat la jumătate față de metoda clasică a distilării. Asemenea efecțiuni se întreprind asiduă în unele țări din Orient (Japonia, unele țări arabe etc.).
Calendar, 8 aprilie 1989

CRONICA NEAGRĂ

GOALĂ PUȘCĂ, STELUȚA ZBURĂ DE PE FEREASTRA LUI LEONARD!

(Urmare din pag. 1)

Prieten din tinerețe, dragostea cea mare și neîmplinită a lui Leonard a primit cu bucurie, căci lucra în schimbul trei și era curioasă de noutăți. Și au povestit de la ora prânzului și până la înserat, și cum bărbatul avea darul povestirii, dumneaei a ascultat, a râs, dar n-a băut coniac, ci doar cafea, el în schimb și-a tot făcut curaj, până când i-a măturisit iubirea ce-o avea față de ea dintotdeauna, hai, dragă, să fim serioși și mie îmi plăcea de tine, e drept, dar acum suntem oameni la locul nostru, eu am un soț, tu ai avut o căsnicie, ai acum o prietenă, nu mai suntem școlari, hai, te pup, că e ceasul șapte de-acum, data viitoare te invit eu la mine, să-l cunoști și pe bărbatul meu, e Costel, băiatul ăla care făcea sport, înotătorul, mai îți minte?

Nu, Steluțo, nu așa ne fu vorba, tu de-aci nu pleci oricum, trebuie să-ți otrag urgent, altfel se zice că am trăit degeaba până acum, treci încoace de dezbăcă, să văz cu ochii mei ceea ce am văzut doar cu ochii minții, și-uite așa o năpădi pe fotollu și o dezbăcă la piele. Leonard, să știi că iese cu scandal, dă-mi drumul că încep să țip și, dacă vrei să știi, ceea ce vrei tu nu se poate, că sunt la ciclu; las' că am eu leac și pentru ciclul tău, Steluțo, oprivi-te cu ochii injectați de patimă; avea deja o față de taur Leonard și coleg de seama că mai avea ceva tot de taur, că a înnebunit de tot și i-a pus mâna pe foarfece; Dumnezeule mare, ce faci omule cu foarfecele ăla; nimic, Steluțo, îți facie toaleta și, hârsi, începu să-i coafeze părul pubian, vai, ce rușine, i-a dat doi pumni în stomac și a tuns-o bebeluș...
De-aci încolo lăsam rechiziții și să vorbească, luându-ne libertatea de a-l

mai cenzura pe ici, pe colo, în detaliile mai rușinoase... Din baie, inculpatul a târât-o pe victimă în sufragerie, unde a întreținut relații sexuale pe cale bucală cu aceasta timp de circa 30 de minute. Din sufragerie a dus-o pe victimă în dormitor și i-a propus să întrețină relații sexuale pe cale... măr rog, pe cealaltă cale, nepotrivită. Întrucât victima a refuzat categoric această modalitate dureroasă și insalubră, inculpatul i-a introdus puncte puncte între săni. Dar s-a declarat total nemulțumit că victima avea săni atât de mici și a vrut să-și reia îndelungata tocmă încheiată, în vreme ce victima își mai revenise și se împotriva cu vehemență. Victima a fugit în sufragerie, dar ei a adus-o pe sus în dormitor, a primit lovitură cu picioarele din partea femeii și s-a infuriat foarte tare!

Furiolos Leonard a apucat-o pe Steluța peste fereastră, cu intenția declarată de a săvârși o faptă necurată chiar pe la spatele ei, dar ea a spus și nu, mai zi o dată, da sau nu, nu, criminalule, lasă-mă să plec, ajutoor! Și-atât a mai apucat Steluța să zică, pentru că a fost apucată de picioare, cumpănită în față și hop-și-așa... Leonard i-a făcut vânt pe geam, cu insatisfacție, pentru că nu reușise să implinească într-o seară tot ce și-a dorit cu ardoare de 12 ani încoace. Și a închis apoi fereastra în urma victimei, ca să nu mai audă de ea. De iubire multă ce-avuse pentru dânsa... Vecinii au auzit-o și apoi au zărit-o pe Steluța plonjând ca un pește zburător, ca o sirena goală pușcă, au cules-o de pe jos și au dus-o cu salvarea la spital, unde femeia avea să rămână vreme de trei luni, cu coastele-n ghips.

În vremea asta, prigonitorul ei s-prijinea ușa cu umărul, căci, iată, ghinionul care tocmai ieșise pe fereastră cu de-a sila îi intra înapoi în casă sub chipurile ascunse sub chipul ale unui întreg pluton de milițieni...

La procesul încheiat la 20 aprilie 1989, violatorul Leonard avea să recunoască toate actele numite oficial „perversiuni sexuale”, însă nu și aruncarea Steluței pe geam. Cică ea a vrut să-i facă o glumă de prost-gust, să-i joace un renghi adică, de s-a cocoțat ca o cotofană acolo, goală ca un nud, să o vază tot carierul, iar din gluma asta cu substrat erotic, desigur, femeia s-a scăpat pe sine dincolo. Nu a fost convingător. Victima, dar și prietena inculpatului, Dana, aveau să spună că în momentele de surescitare erotică el, inculpatul, vedea roșu în fața ochilor și se purta așa cum v-am spus încă de la începutul acestei povești, ca un taur nesătul. Leonard a fost condamnat la 8 ani închisoare chiar pe viol și tentativă de omor. În sentința mai găsim un paragraf pe care nu li-l-am putut explica până acum, poate ne ajutați voi: „Condamnatului i se mai interzice dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii”. Din câte știm, pentru comiterea infracțiunii de viol condamnatul s-a folosit de calitatea de coleg de clasă, care calitate nu e neapărat o profesie și nicidecum o funcție, iar pentru comiterea infracțiunii de tentativă de omor s-a folosit de calitatea de taur întărit și nesățios, care, de asemenea, nu poate fi numită funcție sau profesie. Poate ne ajutați cineva să înțelegem tâlcul acestui paragraf?

Valentin ZASCHIEVICI

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Pregătesc pentru „Orizont” un articol intitulat „Despre grotesc”. Mă gândesc că or să creadă cineștie ce și completez... „Puțină teorie literară: despre grotesc”. Ieri a apărut: „Puțină teorie literară”. Dacă m-au cenzurat în redacție e banal, înseamnă că au fost și mai prudenți decât mine. Dacă m-au cenzurat la partid, ar fi un exemplu despre adevărul că ei știu, de fapt, cum sunt. Știu că sunt grotesți. Nu-i interesează decât ca nimeni să n-o spună. Atunci, pentru ei, este ca și când nici n-ar mai fi grotesți. În realitate, în felul ăsta suntem grotesți și noi.

Livius Ciocârlie, Paradisul deziderior. Jurnal despre indiferență, Humanitas, București, 1993, p. 38

Nici un chef să notez. Las timpul în voia lui, fără nici un răgaz în memorie.
Mircea Zaciu, Jurnal IV, București, Editura Albatros, 1998, p. 437

Mi s-a spus că la înmormântarea lui N. Steinhardt (la Rohia) a fost o asistență destul de numeroasă. Din-

tre scriitori, au fost prezenți printre alții Mihai Șora și Al. Paleologu. Ei au rămas „înțelepții noștri”. Și sunt într-adevăr spirite de elită, iar prezența lor ne îngăduie încă să fim încrezători în puterea de a ne depăși mizeria prezentului. Aud și că Andrei Pleșu a formulat o scrisoare de protest, dar ea n-a ajuns în Occident, ci în mâinile celor care păzesc absurditatea. Drept urmare, autorul a fost îndată exilat undeva, prin Moldova.
Victor Felea, Jurnalul unui poet leșez, Ianuarie 1955-martie 1993, Ediție îngrijită de Lidia Felea, București, Editura Albatros, 2000, p. 723

Ultima oră din acest trimestru. Ghiocel a plecat la Iași, lăsându-și două medii neîncheiate. Elevele mele mă ajută la toate treburile „tehnice”. Cu Doru și cu Banu, în cămăruța bătrânului sportist Gavrilă, întocmim o discuție de parcă se bat turcii la gura noastră. Nu-i cazul să scriu aici tema, fiindcă se poate „interpreta”. La „Muscel”, am o atitudine cam liberă în prezența unor amici care se arată extrem de prudenți, în afară de Gherasán, care mă provoacă fiind ba de acord, ba împotriva... Acasă, mare veste mare. Șase (sic!) personalități scriitoricești (Geo Bogza,

Ștefan Aug. Doinaș, Al. Paleologu, Octavian Paler, Andrei Pleșu, Dan Hăulică, Mihai Șora) protestează, în scris, către președintele Uniunii Scriitorilor față de tratamentul la care sunt supuși Mircea Dinescu, Dan Deșliu, Ana Blandiana... Penclubul francez îi face membri pe Dinescu și Deșliu. Noi scriitorii români exilați se solidarizează cu scriitorii ostracizați: Blandiana, Deșliu, Dinescu, Dan Petrescu, Liviu Ciangiopol, Aurel Dragoș Munteanu, Andrei Pleșu. Prind numai o parte din semnatari: Wolf Althenburg, Ioana Andreescu, Nicolae Balotă, Andrei Brezianu, Nina Cassian, Matei Călinescu, Ilie Constantin, Dan Cristea, Dan Culcer, Virgil Duda, Roxana Eminescu, Dinu Flămând, Paul Goma, Emil Hurezeanu, Gelu Ionescu, Rodica Iulian, Adina Kenereș, Sonia Larian, Adina Lovinescu, Virgil Ierunca, Maria Mailat, Damian Necula, Iulian Neacsu, Ion Negoitescu, Lucian Rai-cu, Alain Paruit, Horia Stamatu, Mariana Șora, Doina (Sanda, n. r.) Stolojan, Dorin Tudoran, Marin Tarangul, Dumitru Tepeșeanu, Mihai Ursachi, Richard Wagner... Am pasi-un extrem de numelor, mari și mici. Aș scrie un Dicționar onomastic, dar mi-a luat-o înainte M.H.S. și ce bine!...
C. Trandafir, Jurnal în curs de publicare la Editura Libra

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Voia să-l facă muzician și l-a găsit șantierist”

(Urmare din pag. 1)

Așa că știam că, deși Denis era talentat, nu dăduse examen la Școala de Muzică de bună voie, ci obligat de părinți. Tatăl lui era cadru militar și membru în fanfara unității lui. Și-a dorit ca fiul să-l urmeze în «meseria» asta. Băiatul moștenește talentul lui, dar nu și pasiunea. Așa că, de câte ori avea ocazia, chiulea. Era un fel de frondă, un protest al lui față de părinți. În caietul dirigintelui, pe care eram obligați să-l ținem la clasă, erau notate toate abaterile și problemele. Numele lui Denis apărea cel mai des. Încercasem toate metodele de disciplinare cu el. Orele de dirigenție, detașamentul de pionieri, raport la director, care... Nimic n-a dat rezultate.

La repetițiile pentru concurs, Denis n-a venit decât de vreo câteva ori. Cu două zile înainte, deși îl făcusem să-și ia angajamentul, cum ziceam pe vremea aia, că nu mai lipsește, ca să putem pune la punct ultimele detalii ale spectacolului, el n-a mai venit. N-a apărut nici a doua zi, dar ne-am trezit cu mama lui la școală. N-a spus că a fugit

de-acasă. Îți dai seama că nimănu-i n-a mai arde de nimic. Ne îngrijoram pentru el. L-am înlocuit în orchestră cu un alt băiat, care nu se descurca la fel de bine și care, la piesa românească, patriotică, impusă de concurs, a dat niște rateuri incredibile. Ne-am luat, atât eu, cât și dirijorul orchestrei, reproșurile de rigoare de la Organizația de Partid a Inspectoratului Școlar, că, na!, făcusem județul de răs...

La vreo două zile după concurs l-au găsit și pe Denis. Se urcase în tren și plecase spre București. L-a găsit Miliția pe un șantier, căra moloz. Taică-su mai că n-a făcut atac de cord. El voia să-l facă muzician și l-a găsit șantierist.

I s-a scăzut nota la purtare la școală și l-au exmatriculat pentru trei zile. După asta, părea că s-a mai cumințit. Maică-su mi-a spus la o ședință că s-a rugat de el să meargă la școală, ca să nu-l omoare pe taică-su de inimă. După a terminat clasa a VIII-a, n-am mai știut de el. Abia acum vreo câțiva ani am aflat de la maică-sa că lucrează într-o orchestră mică, pe un vas de croazieră.

(a consemnat Andreea SMINCHIȘE)

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

La fel de bine arătau pe hârtie și cifrele referitoare la sectorul sanitar (215.000 de paturi de asistență medicală, 535 de policlinici, 5.501 dispensare

Cu cântec înainte, marș!

Pentru a sărbători cum se cuvine împlinirea a 40 de ani de la înființarea Organizației Pionierilor, în toată țara au fost organizate „acțiuni politico-educative, sesiuni de referate și comunicări cu tema «Organizația Pionierilor – școală de educare comunistă, patriotică în spiritul revoluționar a celei mai tinere generații a patriei»”, titreză Sciteia. La nivel județean se organizează „adunări jubiliare” cu mici artiști laureați ai „Cântării României”. Deschise printr-un „emoțional ceremonial pionieresc, în cadrul căruia, într-o atmosferă sărbătorească, era adus drapelul organizației” și încheiate – tot „emoționant”! – în acordurile marșului pionieresc „Patriei să-i dăm onorul”.

„Sămbra oilor” cu agregate electrice

„O serie de ferme de ovine au trecut încă din luna martie la tunderea oilor!”, anunța ziarul județean Secera și ciocanul din Argeș. Dacă unele dintre ele, cum ar fi fermele Vușcuța și Stărci ale IAS Costești, reușiseră să încheie deja această etapă tehnologică, altele n-o începuseră încă și suportau „criticile constructive” ale ziarului de partid. Pozitiv au fost apreciate fermele IAS Pitești, unde oile erau tunse „contra cronometru” de echipe din șase oameni, „dotati cu agregate electrice de tuns”. La fiecare 2-3 minute, în mâinile îndemnatice ale tunzătorilor își lăsa «cojoțul» câte o oaie. Un «cojoc» destul de bogat, în medie cântărind circa 3 kilograme”, relatea ziaristul.

Ca și în sudul țării, în nord-vestul ei „sămbra” tradițională era bună pentru „Cântarea României”; cealaltă – valabilă pentru „noua revoluție agrară” – avea tot agregate electrice.

Conducători auto băuți

De la începutul anului, 949 de permise de conducere fuseseră suspendate, conform bilanțului rutier întocmit în luna aprilie. Cauza: urcarea la volan sub influ-

ența băuturilor alcoolice. În majoritatea cazurilor, șoferii fuseseră depistați prin implicarea în accidente. În consecință, „în cadrul marilor sisteme de dirijare centralizată”, dar și în intersecțiile izolate, urmau a fi amplasate sisteme de supraveghere. Proiectate și construite de lucrătorii de la Intreprinderea „Automatică” din Capitală, aparatele aveau incorporate „elemente de culegere a datelor din trafic, linii de comunicație, echipamente pentru transmisia datelor și un calculator de prelucrare a informațiilor”.

Strict pentru export

Intreprinderea de mașini-unelte și agregate din București a efectuat ultimele teste funcționale ale liniei flexibile automate D.P. – 222, utilaj unicat, destinat exportului. Proiectul liniei flexibile era exclusiv românesc, scrie Sciteia, și aparține inginerilor de la ICSTI Titan. Tot pentru export, în paralel cu acest utilaj, la întreprinderea bucureșteană erau montate încă două agregate. Cât va fi fost, oare, contribuția reală a inventatorilor la „implementarea” noilor produse?

Woolmark, publicitate fără comerț

S-a încheiat simpozionul internațional Woolmark – 1989. Organizată la Alba Iulia de Secretariatul Internațional al Lăinii, cu sediul la Bruxelles, Ministerul Industriei Ușoare și Centrala Industriei Lăinii, întâlnirea a avut ca temă „tendințele care se manifestă pe plan mondial în producția și comercializarea de covorași și mochetă pluşate, realizate din lână pură, virgină, la prima preluare”. Textilele Woolmark erau cunoscute de români nu de pe piață, ci, surprinzător, din paginile revis-

telor și almanahurilor vremii. Ca orice produs destinat exportului, se „refuza” consumului intern.

Obreja i-a bătut pe Chang Gun Il și pe Akopkopian

S-au încheiat galele semifinale ale competiției internaționale de box „Centura de aur”, desfășurate în sala Rapid din Capitală. RS România a avut finaliști la categoriile semimuscă, pană și semiușoară. Cel mai spectaculos meci a fost cel de la categoria mijlocie mică: pugilistul român Rudel Obreja l-a învins prin knock-out, din prima repriză, pe Chang Gun Il din RPD Coreeană. În finală, Obreja avea să-l învingă pe câștigătorul cupei mondiale, sovieticul I. Akopkopian.

Premiul cel mare – un televizor „Sport”

Numărul din luna aprilie al revistei Sănătatea este dedicat Congresului Societății de Cruce Roșie din RS România, organizat cu ocazia sărbătoririi a 125 de ani de existență a societății. Pentru susținerea acestei „organizații de masă”, programul a conținut concursuri tematice și o biennială de caricaturi... „Hippocrate se amuză”. La concursul „A fi soră de Cruce Roșie”, premiul cel mare – un televizor „Sport” – a fost câștigat de Valerica Tatu, „om al muncii” la Centrul teritorial de Calcul din Bacău. „În toate cazurile, premiile s-au făcut în cadrul festiv, evenimentul constituindu-se în prilejuri de evidențiere a eforturilor înregistrate în activitatea organizației noastre premergătoare Congresului Societății de Cruce Roșie din RS România”, scria Sănătatea.

Alexandra ZOTTA

CEAUȘESCU ȘI CRIZA ANILOR '80

Totul la export, nimic pentru țară

(Urmare din pag. 1)

Aceste acțiuni s-au desfășurat în condițiile în care cetățenii obișnuiți erau nevoiți să stea zeci de ore în fața magazinelor pentru a cumpăra alimente și bunuri materiale de strictă necesitate.

Datele referitoare la exporturile de produse alimentare românești au constituit multă vreme un secret extrem de bine ascuns. În rândurile care urmează vom reda câteva elemente ale situației prezentate lui Nicolae Ceaușescu de specialiștii Comitetului de Stat al Planificării la începutul lunii ianuarie 1989. Se poate observa că Ministerul Industriei Alimentare a intenționat să exporte în anul 1988 produse în valoare de 265,2 milioane de dolari și 78,5 milioane de ruble convertibile.

Din diferite motive, planul respectiv nu a fost îndeplinit, la finele anului fiind obținute doar 162,6 milioane de dolari și 78,5 milioane de ruble convertibile. Principalele cantități de alimente vândute în străinătate au fost următoarele: 98.220 de tone de carne și specialități de porc (evaluate la 74,4 milioane de dolari și 58,3 milioane de ruble convertibile), 10.388 de tone de conserve de carne (15,3 milioane de dolari și 1 milion de ruble convertibile), 315 tone de salam de Sibiu (1,4 milioane de dolari), 18.705 tone de unt (8,9 milioane de dolari și 12,4 milioane de ruble convertibile).

Exporturi de produse alimentare românești

În țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc Situație statistică privind o parte din produsele exportate în anul 1988 de Ministerul Industriei Alimentare în contul anului 1987:

- carne: 1387 tone - 1,4 milioane ruble convertibile
- conserve de carne: 493 de tone - 1 milion de ruble convertibile
- semiconserva: 259 de tone - 700.000 ruble convertibile
- pastă de tomate: 417 tone - 300.000 ruble convertibile
- Total: 3,4 milioane ruble convertibile

Situație statistică privind o parte din produsele exportate în anul 1988 de Ministerul Industriei Alimentare în contul anului 1988:

- carne: 52.535 de tone - 56,9 milioane de ruble convertibile
- semiconserva: 2.728 de tone - 5,8 milioane de ruble convertibile
- unt: 10.164 de tone - 12,4 milioane de ruble convertibile
- Total export: 75,1 milioane de ruble convertibile

Exporturi de produse alimentare românești în alte state, realizate pentru obținerea unor devize convertibile

Situație statistică privind o parte din produsele exportate în anul 1988 de Ministerul Industriei Alimentare, în contul anului 1987:

În timp ce propaganda oficială relata realizările mărețe din agricultură, piețele agroalimentare erau goale FOTO: Arhivele Naționale

- carne: 2.784 de tone - 5 milioane de dolari
- conserve de carne: 839 de tone - 800.000 dolari

- semiconserva: 632 de tone - 1,5 milioane de dolari
- salam de Sibiu: 49 de tone - 200.000 dolari

- brânzeturi: 2.228 de tone - 3,1 milioane de dolari
- unt: 1.967 de tone - 2,7 milioane de dolari

- conserve de pește: 159 de tone - 200.000 dolari
- pește oceanic (cantitate nespecificată - n.r.) - 400.000 dolari
- conserve de legume: 769 de tone - 200.000 dolari
- conserve de fructe: 506 tone - 300.000 dolari
- Total: 14,4 milioane de dolari

Situație statistică privind o parte din produsele exportate în anul 1988 de Ministerul Industriei Alimentare în contul anului 1988:

- carne: 39.000 de tone - 65,3 milioane de dolari
- semiconserva: 4.702 tone - 9,6 milioane de dolari
- conserve de carne: 4.956 de tone - 7,3 milioane de dolari
- unt: 6.574 de tone - 6,2 milioane de dolari
- brânzeturi: 9.901 tone - 12,5 milioane de dolari
- ulei: 34.130 de tone - 16,4 milioane de dolari
- zahăr: 35.400 de tone - 9,6 milioane de dolari
- vin: 299 de vagoane - 1 milion de dolari
- pastă de tomate: 4.233 de tone - 2,8 milioane de dolari
- Total export: 130,7 milioane de dolari

Situație statistică privind o parte din produsele exportate în anul 1988 de Ministerul Industriei Alimentare, în cadrul convenției româno-sovietice pentru importul de petrol din URSS:

- specialități de porc: 2.514 tone - 4,1 milioane de dolari
- conserve de carne: 4.100 de tone - 7,2 milioane de dolari
- semiconserva: 2.028 de tone - 5 milioane de dolari
- salam de Sibiu: 266 de tone - 1,2 milioane de dolari
- Total: 17,5 milioane de dolari

Exporturi anulate

Situație statistică privind o parte din produsele care nu au mai fost exportate în anul 1988 de Ministerul Industriei Alimentare, ca urmare a depășirii limitei termenului de garanție sau a respingerii în urma analizelor fitosanitare efectuate:

- carne și produse din carne: 10.500 de tone - 19,4 milioane de dolari
- brânzeturi: 2.500 de tone - 3,5 milioane de dolari
- Total: 22,9 milioane de dolari

Situație statistică privind o parte din produsele care nu au mai fost exportate în anul 1988 de Ministerul Industriei Alimentare, pe relația devize convertibile:

- zahăr: 31.050 de tone - 15,6 milioane de dolari
- ulei: 48.102 tone - 41,3 milioane de dolari
- unt: 500 de tone - 800.000 dolari
- animale vii: (cantitate nespecificată - n.r.) - 22 milioane de dolari
- Total: 79,7 milioane de dolari

Dr Petre OPRIȘ

Mihai Leu, în libertate

(Urmare din pag. 1)

„Am ieșit din țară la data de 18 sau 19 noiembrie 1987. Eram o fire rebelă. Nu voiam să mă întorc. Nu aveam libertate, lipsa acesteia mă apăsa, simteam că sistemul îmi distruge personalitatea. În România aveam o situație financiară foarte bună, dar nu mi mi păsa. Aveam tot ceea ce îmi doream din punct de vedere material. Tata conducea un restaurant. Voiam să fac pasul ca să văd dacă sunt în stare să realizez ceva. Cu o seară înainte să plec, tata a venit la București. Știa că nu mai vreau să mă întorc. Mă pregătisem sufleteste și eram conștient că vor trece foarte mulți ani până când îmi voi revenea țara și familia”, își amintește astăzi Mihai.

Despărțirea

„Despărțirea de tata a fost foarte grea. Am plâns amândoi, ne-am strâns în brațe, știam că va urma o perioadă foarte grea. Tata mi-a spus: „Ești tânăr, dacă te simți capabil de așa ceva și asta îți dorești, fă-o, pentru că mă voi lupta și eu să ajung cât mai repede lângă tine”. Tata vorbea cu un prieten de-al lui din Franța și mă ajute să plec din Grecia. Ne era clar că nu puteam să rămân acolo. Grecia era o țară în care exista riscu ca Poliția să mă trimită înapoi, era mică posibilitatea asta, dar exista. Aveam numele și adresa aceluia om. Am ajuns la Patras și urma să boxez, dar s-a întâmplat ceva. N-am mai boxat la Balcaniadă. La hotel, am cerut recepționerei să îmi găsească numărul de telefon al aceluia om. Radu, prietenul tatei care locuia la Paris. Eram cu toții în hol când fata de la recepție m-a strigat că mi-a găsit numărul de telefon pe care îl căutam. Mi s-au înmuiaț picioarele. N-a sesizat nimeni în afară de medicul lotului. M-a chemat la el în cameră, unde mi-a spus: „Dacă așa fi mai tânăr, i-aș da și eu dracul pe aștia”. Securistul care însoțea lotul nu a auzit, dar m-am gândit că trebuie să fug. Nu mai puteam rămâne. I-am zis colegului meu de cameră să îmi vândă valuta lui, știam că are

niște dolari la el. Eu nu îmi luasem valută la mine, tocmai că să nu bat la ochi. Voiam să fiu în regulă, să nu trezesc nici o bănuială. I-am zis să îmi dea banii lui: «Sorine, tu ai niște dolari la tine. I-am oferit un preț de trei ori mai mare decât era schimbul leu-dolar». El mi-a răspuns că se gândește până dimineață și îmi spune. I-am răspuns că e posibil ca dimineață să fie prea târziu. Apoi, am vrut să merg la Francisc Vaștag și să îi propun să vină cu mine. M-am răzgândit, pentru că m-am gândit că vor crede că îi încerc. M-am dus la un chioșc, lângă hotel, și m-am înțeles cu omul de acolo să îmi vând geaca mea de piele, care era foarte frumoasă. Am urcat în hotel să îmi iau geanta. Când m-am întors, nu mai era. Era acolo o femeie. I-am spus că m-am înțeles cu soțul ei. A urmat o experiență care mi-a lăsat un gust amar. Poate că m-a văzut disperat, s-a târăuit cu mine. Mi-a dat puțini bani. I-am cerut și o ciocolată, dar a refuzat să îmi dea. Cu banii primiți mi-am luat bilet de autocar până la Atena, două pachete de biscuiți și un suc. Atât mi-au ajuns banii.”

36 de ore în ladă

A ajuns la Atena. Era noapte, iar în urmă lăsa tot. Avea doar 19 ani și era departe de familie: „Se făcuse noapte când am ajuns la Atena. Se vedeau vapoarele pe mare. M-a apucat disperarea. Mă gândeam: Aoleo, Doamne, ce am făcut?”. L-am sunat pe prietenul tatălui meu, Radu, la Paris. Mi-a recomandat să mă duc la un restaurant care se numea «București». Acolo erau mulți români care mi-au dat să mănânc, apoi m-au întrebat unde o să merg. Le-am spus că mă duc pe străzi, ca să aștept să vină un prieten să mă ia. M-a luat un român la el acasă, unde am stat aproximativ o lună. Apoi, a venit prietenul tatei din Franța și am încercat să vedem cum urma să îmi ducă în Grecia. Au găsit un șofer de tir, un englez care m-a băgat într-o ladă, sub patul lui din TIR. Am stat acolo 36 de ore, tot timpul cât a avut loc călătoria pe apă. Am stat în ladă

până am ajuns în Italia. Când am stat acolo, închis, mi-am înfrânt teama. De la un moment încolo îmi era chiar indiferent ce se va întâmpla cu mine. Am ajuns în Italia. Acolo iar s-a întâmplat ceva. Pentru că duminica tirurile nu aveau voie să circule, chiar dacă mă condamnaseră, chiar dacă știam că familia avea de suferit. Țin minte că, după ce primisem cetățenia germană, într-o zi m-am urcat în mașină și am condus până la granița Ungariei cu România. Îmi venea să trec frontiera. De toți banii sunam acasă, dar era foarte greu de prins. Stăteam ore în șir în cabina de telefon. După fiecare convorbire telefonică tata era chemat la Militie și întrebat de ce am zis cutare sau cutare lucru. Se gândeau că aveam anumite coduri.”

Vic campion al Germaniei

„În Franța am ajuns la un prieten, îl cunoșteam pe selecționerul lotului, voiam să vorbesc cu el. Intre timp, am fost sfătuit să plec în Germania. Am ajuns acolo, iar prima experiență cu românii mi-a lăsat un gust amar. Omul la care am stat mi-a luat 20.000 de mărci pe care îl primisem de la club, de la Bayern Leverkusen. Apoi, șase luni nu am avut voie să boxez. În iunie 1988 am primit cetățenia germană. Immediat am boxat la campionatele naționale, la categoria semimijlocie, 67 de kg. Cu 16 secunde înainte de final, am primit lovitura. A fost primul knock-out din viața mea.”

Mihai Leu a intrat în ring în 200 de meciuri ca amator și a suferit 10 înfrângeri. A trecut la profesionalism în 1991, unde a câștigat 28 de meciuri și nu a fost înfrânt niciodată.

În țară, băieții „lucrau”

„După ce am fugit, în prima fază nimeni nu a crezut că am rămas. M-am căutat pe la spitale. Mă înțelegeam cu tata și îmi spună la telefon să mă întorc. Ne gândiserăm la con-

secințe. Nu puteau să îmi spună nici ei ce se întâmplă, dacă sunt chemați la Securitate și la Militie. Îmi era un dor cumplit de familie și de țară. Foarte interesant, deși aveam doar 20 de ani, nu am putut să spun niciodată ceva rău despre România, chiar dacă mă condamnaseră, chiar dacă știam că familia avea de suferit. Țin minte că, după ce primisem cetățenia germană, într-o zi m-am urcat în mașină și am condus până la granița Ungariei cu România. Îmi venea să trec frontiera. De toți banii sunam acasă, dar era foarte greu de prins. Stăteam ore în șir în cabina de telefon. După fiecare convorbire telefonică tata era chemat la Militie și întrebat de ce am zis cutare sau cutare lucru. Se gândeau că aveam anumite coduri.”

Fuga tatălui

Imediat după ce Mihai a părăsit țara, tatăl său și-a dat demisia din funcția de șef de restaurant. „Știa și îi era clar că vor încerca să îi găsească ceva și putea urma chiar închisoarea. După ce au văzut că nu mai vor întoarce, încercu au să îmi atragă atenția. Îi cereau să îmi spună să nu vorbesc nimic rău despre sistem. Mai mult, îi spuneau, unii chiar încercau, poate, să îl liniștească: «Dacă te condamnă, în prima zi îți închisoare pe viață, apoi, după trei zile, ți-o reducem la 20 de ani și până la urmă scapi». Mai știu că unul dintre milițienii din oraș s-a dus la el la restaurant și i-a zis: «Vezi, tu ești o găză la mine în palmă, dacă eu strâng pumnul, tu ai murit!». Un altul, în schimb, nu a vrut să ne perchiționeze casa. S-a dus la șeful lui și i-a spus că nu va intra la noi în casă, pentru că e prieten cu familia Leu și nu poate să facă așa ceva.”

Restricțiile îi înnebuniau. Nu mai rezistau. Când și-a dat seama că nu mai e cale de întors, tatăl meu a încercat să găsească diverse persoane care să îl ajute să fugă din țară. A găsit pe cineva care i-a arătat pe unde să treacă frontiera, pe la Oradea. Nu avea acte la el, nu avea nimic. A fost un lucru foarte interesant. A trecut grănicerul pe lângă el ca și cum nu l-ar fi văzut. Mi-a spus că era imposibil să nu-l fi văzut. M-a sunat când a ajuns în Ungaria, iar nașul meu s-a dus după el. Contactaseră o filieră care îi trecea pe fugari lângă frontieră. Așa a trecut în Austria și tot așa în Germania. Era cu puțin timp înainte ca eu să boxez la campionatele naționale din 1989, de la Berlin.” Tatăl lui Mihai a fost acolo când a câștigat primul titlu de campion național al Germaniei. „Am început să ne ocupăm mai mult să vină toată familia după noi, tot încercam să vină așa cum o făcuse tata. Din octombrie, tata a tot făcut câteva drumuri în Iugoslavia, ca să încerce să găsească niște persoane care să îl ajute. Un preot sârb i-a spus: «Nu mai încercați nimic, că Ceaușescu nu prinde Crăciunul!». Era în luna noiembrie. Nu a înțeles atunci de ce i-a spus preotul așa ceva.”

În decembrie 1989, Nicolae Leu s-a întors în România. Mihai a așteptat doar până în 2 ianuarie 1990. A fost grațiat. S-a căsătorit cu o italiancă, Anna, care l-a urmat în România. Cel doi au un băiat, Marco, de 16 ani. Mihai a devenit campion mondial la box profesionist, după care s-a întors la Hunedoara, unde locuiește și astăzi, la fel ca și familia sa.

Monalise HIHN

ARTICOLUL ZILEI

MÂNDRIA DE A FI PIONIER ROMÂN

Pentru totdeauna îi va rămâne întipărită în inimă și în gând pioniera Laura Măgurean, elevă în clasa a IV-a D la Școala nr. 9 din Slatina, aceea însoțită zi de toamnă, în care a pășit pragul Puzosului din Scornicești unde se regăsește atâtea pilduitoare mărturii despre cel mai de seamă fiu al patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care și-a închinat întreaga sa viață, de luptă și de muncă eroică, înaltelor idealuri de dreptate și libertate ale poporului nostru, înfloririi necontenite a patriei socialiste. „Eu și colegii mei de clasă, ca și numeroșii colegi din alte colțuri ale țării care am trăit aici emoționantul moment al primirii cravatei roșii cu tricolor, am fost adânc însuflețită de dorința de a urma neabătut îndemnul tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru a ne forma ca adevărați tineri revoluționari comuniști și a deveni fiți de nădejde ai patriei socialiste. Atunci am hotărât ca prin faptele mele de zi cu zi să mă cinstesc mândrului nume de pionier”, ne mărturisește Laura. Așa se și explică faptul că Laura Măgurean este an de an frunțasă la învățătură, fiind întotdeauna sufletul oricărei acțiuni organizate în detașamentul clasei a IV-a D. Dar ea se numără și printre protagoniștii tuturor activităților culturale-artistice desfășurate în unitate, îndeplinindu-și, totodată, exemplar și funcția de pionier-locuitor al comandamentului de unitate. Secretul acestor frumoase reușite care-i încununează activitatea de pionieră îl constituie în primul rând exemplarul ei spirit de ordine și disciplină în tot ceea ce întreprinde. Dacă n-ar ști să valorifice fiecare minut, cum i-ar rămâne timp și pentru pasiunile ei - pianul, lectura, matematica? Deși modestă, ea nu poate să nu recunoască că bucuroasă a fost când a primit mențiune la prima sa participare în cadrul concursurilor de interpretare muzicală, „Ciprian Porumbescu”, dar mai ales când, de pe scena celei de-a VI-a ediții a Festivalului Național „Cântarea României”, s-a întors... dublă laureată: și ca solistă instrumentistă, și ca recitatoare. Cel mai recent succes al său îl reprezintă tot o... dublă victorie: două note de 10 cucerite la faza municipală a concursurilor de limba și literatură română și de matematică. Iată câte luminoase bucurii îi aduc Laurei acești ani minunați ai pionieriei, cărora ea se străduiește să le adauge noi împliniri.

Evenimentul pe care-l trăiesc în cel de-al II-lea trimestru elevii clasei a V-a - rostirea și semnarea „Legământului pionierului” - este precedat de mari emoții, dar și de mari ambiții. În avanspremiera acest-

tui eveniment, detașamentul celor dintr-o V-a A își propuse îndeplinirea a trei obiective: nici o medie sub 7, realizarea angajamentului de muncă patriotică în proporție de cel puțin 85% și participarea în număr cât mai mare la concursurile pe obiecte de studiu. Pe Marcel Bănuțescu, elev care în anii trecuți nu prea reușea să treacă pragul notei 6, hotărârea colegilor săi l-a pus serios pe gânduri. Întors acasă, a scos carnetul de elev, nou-nouț (faptul se petrecea la debutul acestui an școlar) și a început să-și imagineze ce mândru ar fi dacă filele lui s-ar umple cu note de 8-9... ba de ce n-ar aspira chiar și la „piscurile” lui 10?! Și Marcel n-a rămas doar la elevii din clasa a V-a A cu note peste 8! Frumoasă coincidență, tot 28 au participat și la concursurile pe obiecte de studiu. În ceea ce privește angajamentul de muncă patriotică, Mircea Tecuceanu, care prin tradiție deține recordul hârnicii, a fost cel care a mobilizat toată clasa pentru ca la această oră să fie îndeplinit integral.

Două surori, Ileana și Oana Miron (elevi în clasa a VIII-a A și respectiv, a VI-a A) realizează împreună un „duet” perfect în buna desfășurare a activității pionierilor din unitatea Școlii nr. 9 din Slatina. Ileana, comandanta unității, e plină de idei și o foarte energică organizatoare a activităților politico-educative. Ea a fost aceea care a inițiat pentru școlarii din clasele a II-a atât de frumoase, emoționante acțiuni premergătoare primirii lor în Organizația Pionierilor, iar pentru elevii claselor a VIII-a s-a preocupat consecvent de acțiunile-dezbateri pregătitoare pentru intrarea în UTC. În schimb, Oana, care o secondează în funcția de pionier-locuitor al comandamentului de unitate, e cea care impulsionează activitatea, fiind o foarte talentată recitatoare. Așadar, la performanța unității Școlii nr. 9 de a concura cu nu mai puțin de... 19 formații la etapa județeană a „Cântării României” a avut și ea o însemnată contribuție. Apoi, după cum am aflat, tot ele i-au mobilizat pe colegii din fiecare detașament și pentru realizarea angajamentului de muncă patriotică (îndeplinit valoric, integral pe unitate încă de la sfârșitul lunii martie), și la îngrijirea tinerilor livezi de meri a școlii, și la reamenajarea bazei sportive. Firește, surorile Ileana și Oana Miron constituie un exemplu pentru toți colegii lor. Pentru că sunt nu numai eleve de nota 10, ci și pioniere hârnice, întreprinzătoare, care își onorează tot de nota 10 cravata roșie cu tricolor.

Ileana PITA
Cutezătorii nr. 14/1989

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Ancheta lui Silviu Brucan

Strict secret
Exemplar unic
Notă

În dimineața zilei de 8 aprilie a.c. între orele 8:15 - 8:22, la domiciliul lui Brucan Silviu au revenit reprezentanții Consiliului Popular al Municipiului București, prilej cu care s-a purtat următoarea discuție:

R: V-ați mai gândit? La ce v-ați gândit?

B.S.: Deocamdată am fost eliberat de acolo și mă pot ocupa de problema mutării. Asta-i tot. Eu propun următoarele, pentru a evita să se facă atmosferă în jurul acestei mutări, în interior și în exterior. Cred că și dumneavoastră aveți același interes. Propun să se desfășoare pasnic și civilizată chestiunea mutării la Zimnicea. Adică, ar fi necesar ca ginerel meu, arhitectul Nicolae Mircea, care e detașat la Călărași, să fie detașat la Zimnicea și fiicei mele să i se dea, acolo, un post corespunzător. A doua chestiune: trebuie să mi spuneți dumneavoastră cam ce aveți de gând

să ne acordați la Zimnicea și să lămurim și chestia asta. Ce aveți în vedere?

R.: Fondul locativ de care dispunem va fi cel care este prevăzut în lege.

B.S.: Da! Dar țineți seama că e vorba de două familii.

R.: Da.

B.S.: Problema este următoarea: noi avem aici o singură bucătărie și deci un singur frigider, o singură sufragerie. (Atunci) la Zimnicea să fim în același bloc, la același etaj (...) apartamente, unul lângă altul ca să putem să folosim bunurile comune. Eu am un autoturism, „Opel Record”, în garaj, pe care nu pot să-l iau la Zimnicea. Aș propune ca autoturismul să-l preia și să-l vândă la licitație. Avem mii de cărți care formează bibliotecă mea și a soției. Cred că nu vom avea loc pentru ele acolo și trebuie să găsim o soluție. Anticariatul sau Biblioteca Centrală de Stat să le preia. Aici ceea ce vedeți este o parte, dar avem mii de cărți. Nu cred că le putem lua cu noi. Vă dați seama că

avem multă mobilă: este o gospodărie de 40 de ani. Deci, ca să mutăm toate lucrurile astea va fi nevoie de un mijloc de transport adecvat și muncitori specializați. Noi, joi, ar trebui să primim pensia. Eu, și soția mea și deci, ca să putem plăti transportul, am propune ca mutarea să aibă loc vineri. Vineri, 14.04.

Până la 20 IV mutarea încheiată. Restul nu sunt lucruri importante. Adică, trebuie să luați dumneavoastră măsuri ca abonamentele și revistele să fie expediate la noua adresă. Desigur rămâne problema principală, a unui act scris, de care v-am spus de la început. Cam la asta ne-am gândit noi. Eu îmi dau seama că nu puteți lua dumneavoastră o hotărâre, dar poate vă notați mai atent sau să îmi dați mie timp să le formulez în scris.

Document din volumul: Dosarul Brucan. Documente ale Direcției a III-a Conspirației a Departamentului Securității Statului (1987-1989), Iasi, Editura Polrom, 2008, p. 560-563

Pe soția sa, Anna, Mihai Leu a cunoscut-o în Germania

FOTO: Arhiva personală Mihai Leu

ACI RADIO EUROPA LIBERĂ!

A FOST APROBATĂ REORGANIZAREA TERITORIALĂ

La 7 aprilie, Comitetul Politic Executiv a hotărât ca la viitoarea plenară a CC să se expună proiectul de sistematizare rurală a României. La 17 aprilie, primul-ministru Constantin Dăscălescu îl elogia pe Ceaușescu pentru meritul de a fi elaborat un astfel de proiect.

„Extravaganța prezentare ar putea fi egalată doar de elogii făcute la ultima sesiune a Frontului Unit Social Democrat, o organizație-umbrelă a PCR, când Nestor (Vornicescu), Mitropolit al Olteniei, a spus că: „În ciuda defăimărilor venite de la cercuri răuvoitoare din străinătate, tradițional ostile poporului român, noi sprijinim din toată inima prezența modernizării a comunelor și a satelor din țara noastră... Noi susținem această cale și prin vorbă și prin faptă, știind că aduce nu numai o modernizare a tuturor aspectelor vieții, dar și păstrarea înfăptuirilor trecute în artă și în arhitectură (inclusiv monumente de artă religioasă) (și) întreaga noastră moștenire culturală”.

Având în vedere că multe biserici au fost deja distruse în urma programului de sistematizare, potrivit unor surse, încă 5.100 sunt amenințate de actualul val de sistematizare, o astfel de declarație din partea unui senior al Bisericii Ortodoxe este un exemplu despre ceea ce The Times din Londra a descris drept „una dintre cele mai rusinoase exemple de spălare a mâinilor din istoria Ortodoxiei”.

Este puțin probabil că numărul comunelor să se reducă prin alipire, iar nu prin distrugere. Planul pare să fi produs o îngrijorare profundă la țară. Sătenii sunt supărați nu numai din cauza pierderii prestigiului, dar și din cauza că nu sunt siguri de adevăratele intenții ale autorităților. Oamenii se tem că

pasul următor va fi reducerea numărului de sate, răzându-le pe cele care au primit ștampila de „neviabile”.

Trei reportaje diferite recent primite în Vest prezintă un incident care a avut loc la sfârșitul lui ianuarie în Petrova, o comună din Maramureș care nu are decât un sat. Spre furia locuitorilor, autoritățile din județ au hotărât să retragă statutul de comună al Petrovei și să o alipească de comuna vecină Leordina. Din cauză că Leordina are și ea tot un singur sat, schimbarea pare a face sens din moment ce s-ar putea reduce din administrație și, deci, din cheltuielile publice. Sătenii din Petrova, români, ruteni și membri ai altor grupuri etnice mai mici au refuzat însă să accepte mutarea. Ei au ripostat la o întâlnire cu prim-secretarul cu probleme de propagandă care a fost trimis de la județ să îi convingă. Secretarul cu propaganda a fost bătut și a trebuit să fie dus la spital, în vreme ce un ofițer de la Securitate a fost atacat. De asemenea, comunitatea l-a dat jos pe primar, o nativă din sudul Transilvaniei, și a fost ales pe loc un om din sat pentru a o înlocui. Trupe speciale ale Securității au venit de la Sighet, dar nu au intervenit și, în final, cel care a reușit să calmeze mulțimea a fost Vasile Bărbuleț, primul-secretar de la Maramureș.

Este interesant de notat că, nu cu mult timp în urmă, în vara lui 1986, unui ziarist vestit care a vizitat Maramureșul i s-a spus între patru ochi că regimul nu s-a mai grăbit de a aplica aici planul de sistematizare de teama reacțiilor puternice ale țăranilor localnici.

Hotărârea cu care regimul s-a agățat de planul de sistematizare urbană a deteriorat considerabil imaginea României peste graniță. În

incercarea de a calma critica internațională, oficialii români și diplomații au lansat o campanie prin care să îi convingă pe vestici că nici un sat nu va fi distrus. Ei insistă că nici un sătean nu a fost obligat să se mute și că toți sunt liberi să hotărască unde vor să trăiască. Așa-zisele sate neviabile vor fi lăsate să moară de moarte naturală, spun oficialii, adăugând eventual că statul nu mai poate aloca fonduri și servicii pentru astfel de așezări. În ton cu ofensiva propagandei, presa oficială a încetat să mai dea detalii despre planul de sistematizare. Totuși, publicațiile din provincie continuă să arate o anumită doză de candoare, cel puțin când face afirmații despre scopurile ultime ale sistemărilor. Săptămânalul de cultură Cronica din Iași a scris că: „această categorie (satele fără perspectivă de dezvoltare) include sate mici și foarte mici cu populație în declin, cu potențial economic limitat și care răspândite pe arii extinse; nu se justifică în acest caz vreo „sistemărire” sau modernizare. De acum înainte, noi structuri vor fi construite acolo; (și) populațiile lor vor fi gradual concentrate în sate cu perspective (de dezvoltare)... În timp, satele lipsite de perspectivă vor dispărea singure, ceea ce va duce la scăderea considerabilă a numărului de sate”.

Asemenea afirmații sunt un strigăt îndepărtat față de afirmațiile liniștitoare făcute de unii oficiali români.

Dan Ionescu
Radio Europa Liberă (München) –
Raport al Secției de cercetare,
condus de dr. M. Șafir, Document
din „Arhiva 1989”, Universitatea
Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca
(Traducere din limba engleză
de Eliza DUMITRESCU)

Mitropolitul Olteniei, Nestor Vornicescu, părat în America pentru sprijinirea sistemărilor FOTO: Viorel Lăzărescu/AGERPRES

vremea

În țară, vremea a fost frumoasă în sudul și sud-vestul teritoriului, cu cerul variabil, mai mult senin noaptea, și ușor instabil în celelalte zone, cu cerul temporar noros. În nordul, centrul și nord-estul țării au căzut precipitații sub formă de ploaie, cu caracter de aversă, însoțite izolat de descărcări electrice. Vântul a suflat slab până la moderat, cu unele intensificări în est, cu viteze de până la 35-40 km/oră. Temperaturile maxime au fost cuprinse între 14 și 19 grade în nord și nord-estul țării și între 18 și 25 de grade în rest, iar cele minime, în general între 0 și 7 grade. Izolat, în vestul și centrul țării s-a produs ceață. În București, vremea a fost frumoasă, cu cerul variabil, mai mult senin noaptea. Vântul a suflat slab până la moderat. Temperaturile maxime au fost cuprinse între 21 și 23 de grade, iar cele minime, între 0 și 7 grade.

tv 8 aprilie 1989

- 13.00 Telex
- 13.05 La sfârșit de săptămână
Cântec mândru românesc. Melodii populare
Reportaj din actualitatea socialistă a țării. Laudă muncii și hărniciei. Redactor Maria Haineș
Desene animate
Portativ muzical. În studio, Orchestra de muzică ușoară a Radio-televiziunii. Dirijor Cornel Popescu
Cântecul cuvintelor. Moment poetic. Recită actorul Vistrian Roman
Farmecul muzicii. Cântă Liliana Dumitrache, solistă a Teatrului muzical din Brașov
Din Filmoteca de aur TV
Telesport
Autograf muzical: Viorela Filip
Redactorii ediției: Tudor Vornicu, Ana Potra
- 14.45 Săptămâna politică
15.00 Închiderea programului
19.00 Telegazeta. 1 Mai – raport muncitoresc
19.25 Sub tricoul, sub roșu steag. Emisiune de versuri patriotice, revoluționare. Redactor Ruxandra Garofeanu. Regia Leonard Popovici
- 19.40 Teleciclopedia. Redactori: Cornelia Rădulescu, Ioan Ionel
20.10 Floarea din grădina. Emisiune-concurs de muzică populară. Prezintă Ioan Simion Pop. Regia artistică Anca Sandu. Realizator Marioara Murărescu
21.05 Film artistic. Sper să ne mai vedem. Producție a Casei de Filme Trei. Cu: Valentin Mihali, Ileana Hârșă-Negru, Mitică Popescu, Maria Dumitrache-Caraman, Dorel Vișan, Ion Besoiu, Maria Gligor, Ernest Maței, Margareta Pogonat, Dan Condurache, Puiu Belaus, Wilhelmina Căta, Elisabeta Guzganu. Scenariul Ion Băieșu. Regia Dumitru Dinulescu
22.20 Telegazeta
Închiderea programului

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU

Întreprinderea Spirt Drojdie București, cu sediul în com. Bragadiru, SA Ilfov, încadrează în condițiile Legii nr. 12/1971 mecanic locomotivă pentru LDH. 750 CP și LDM 120 CP, șef manevră, mecanic auto ctg. 4-6, mecanici utilaje terasiere, conducători buldozer, gestionari. Unitatea asigură locuință, apartament în localitatea Bragadiru, Sector Agricol Ilfov.

Medici cautăm femeie îngrijire copil, preferabil internă, eventual din provincie. Str. Subit. Popa nr. 9, bloc 17 A, sc. II, etaj 2, ap. 24 (la Parcul Rahova), numai sâmbătă și duminică.

Căutam persoană serioasă îngrijire copil minor (zona Bd. 1 Mai – Turda). Preferăm cunoscător limbă străină.

Îngrijesc copil la domiciliul meu. Căutam femeie externă, îngrijire fetiță 3 ani, Titulescu.

CUMPĂRĂRI

Cumpăr benză magnetofon diametru 27 cm, noi, sau înregistre prietenilor noștri, precum Dan Deșliu, pe care adjunctul meu a fost împiedicat să-l vizitez.

Către Andrei Pleșu
Îmi pare foarte rău că trebuie să plec fără să-mi pot lua la revedere personal de la dvs. Am sperat s-o mai vedem o dată pe Catrinel, la gardul locuinței dvs., înainte de a ni se fi cerut să părăsim locul. Primiți cele mai bune urări din partea soției și a mea, cu credința că într-o bună zi dreptul la contacte libere între oameni să nu mai fie considerat o infracțiune.

Către Doina Cornea
Îmi pare rău că n-am reușit nicio dată să vă văd în timpul sederii mele în România, dar vă sunt recunoscător că ați acceptat să-l întâlniți pe adjunctul meu. Primiți, vă rog, cele mai bune urări din partea soției mele și a mea personal. Să sperăm că în curând libertatea de opinie și libertatea contactelor între oameni nu vor mai fi considerate infracțiuni.

Către Mircea Dinescu
Îmi pare rău că trebuie să plec fără să pot să-mi iau rămas bun de la dvs. personal. Am fost bucurat să o văd pe soția dvs., Mașa, și pe soacra dvs. – dar și îngrozit de felul în care Poliția le-a obligat să se îndepărteze de mine. Noi toți vă admirăm curajul. Cele mai bune salutări din partea soției mele, Vanessa, și a mea personal, Mașei și întregii dvs. familii. Să sperăm că într-o zi drep-

tu la liberă exprimare nu va mai fi încălcat. Vă rog să transmiteți, dacă puteți, cele mai bune urări tuturor prietenilor noștri, precum Dan Deșliu, pe care adjunctul meu a fost împiedicat să-l vizitez.

Către Andrei Pleșu
Îmi pare foarte rău că trebuie să plec fără să-mi pot lua la revedere personal de la dvs. Am sperat s-o mai vedem o dată pe Catrinel, la gardul locuinței dvs., înainte de a ni se fi cerut să părăsim locul. Primiți cele mai bune urări din partea soției și a mea, cu credința că într-o bună zi dreptul la contacte libere între oameni să nu mai fie considerat o infracțiune.

Către Doina Cornea
Îmi pare rău că n-am reușit nicio dată să vă văd în timpul sederii mele în România, dar vă sunt recunoscător că ați acceptat să-l întâlniți pe adjunctul meu. Primiți, vă rog, cele mai bune urări din partea soției mele și a mea personal. Să sperăm că în curând libertatea de opinie și libertatea contactelor între oameni nu vor mai fi considerate infracțiuni.

Către Mircea Dinescu
Îmi pare rău că trebuie să plec fără să pot să-mi iau rămas bun de la dvs. personal. Am fost bucurat să o văd pe soția dvs., Mașa, și pe soacra dvs. – dar și îngrozit de felul în care Poliția le-a obligat să se îndepărteze de mine. Noi toți vă admirăm curajul. Cele mai bune salutări din partea soției mele, Vanessa, și a mea personal, Mașei și întregii dvs. familii. Să sperăm că într-o zi drep-

tu la liberă exprimare nu va mai fi încălcat. Vă rog să transmiteți, dacă puteți, cele mai bune urări tuturor prietenilor noștri, precum Dan Deșliu, pe care adjunctul meu a fost împiedicat să-l vizitez.

Către Andrei Pleșu
Îmi pare foarte rău că trebuie să plec fără să-mi pot lua la revedere personal de la dvs. Am sperat s-o mai vedem o dată pe Catrinel, la gardul locuinței dvs., înainte de a ni se fi cerut să părăsim locul. Primiți cele mai bune urări din partea soției și a mea, cu credința că într-o bună zi dreptul la contacte libere între oameni să nu mai fie considerat o infracțiune.

Către Doina Cornea
Îmi pare rău că n-am reușit nicio dată să vă văd în timpul sederii mele în România, dar vă sunt recunoscător că ați acceptat să-l întâlniți pe adjunctul meu. Primiți, vă rog, cele mai bune urări din partea soției mele și a mea personal. Să sperăm că în curând libertatea de opinie și libertatea contactelor între oameni nu vor mai fi considerate infracțiuni.

Către Mircea Dinescu
Îmi pare rău că trebuie să plec fără să pot să-mi iau rămas bun de la dvs. personal. Am fost bucurat să o văd pe soția dvs., Mașa, și pe soacra dvs. – dar și îngrozit de felul în care Poliția le-a obligat să se îndepărteze de mine. Noi toți vă admirăm curajul. Cele mai bune salutări din partea soției mele, Vanessa, și a mea personal, Mașei și întregii dvs. familii. Să sperăm că într-o zi drep-

amintiri

Întreprinderea chimică „Victoria” din București fabrica și tuș „Super” pentru ștampile

SĂ RĂDEM CU EI!

- Cățelușul acesta alb e al dumneavoastră, domnișoară?
- Nu.
- Marș de-aci, potaie!
-
- Chelner, dă-mi o porție de șalau, dar să fie la fel ca și cel de săptămâna trecută.
- Domnul va fi mulțumit, căci ne-a mai rămas o bucată.
-

La vestiarul stadionului, înaintea meciului, intră centrul înaintas:
– Fratilor, știți cana cu cafea a arbiterului? Ei bine, i-am băgat în ea ulei de ricin...
Intră apoi fundașul central:
– Fratilor, știți cana cu cafea a arbiterului? Să știți ca i-am pus înăuntru somnifere...
În sfârșit, intră și portarul:
– Fratilor, știți cana cu cafea a arbiterului? I-am băut-o...
Revista Rebus, nr. 8/1989

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Cooperativa „Întreținerea” – dezordine, murdărie, lipsă de sollicitudine

La sediul brigăzii cooperativei „Întreținerea” din Str. Povernei nr. 18, ne-am prezentat în postura de solicitanți. Aspectul din interior – dezordine, pete pe tavan, geamuri lipsă la o fereastră – nu se potrivea cătuși de puțin cu firma... O funcționară ne-a întrebat, încă de pe culoar, ce dorim; i-am spus „o lucrare simplă, de consolidare a unui glasvand, care presupune operații de zidărie și de vopsitorie-zugrăvire. Am fost conduși la maistrul Ion Petre, care ne-a răspuns „prompt”: „Nu avem zidari, nu avem zugravi, nu avem ce vă face”. Insistând, a mers totuși cu noi la șeful de echipă Paul Fleancu, care cu greu a consimțit... să ne noteze adresa: „Într-una din următoarele zile o să vină cineva”... Când anume, în ce condiții va fi executată lucrarea, așadar, o primă mostră a lipsei de sollicitudine. Ne-am adresat și șefului de brigadă, Romică Mustață. Tot fără succes: „Nici nu se pune problema, nu avem lucrători disponibili”. Spre surprinderea noastră însă, do-

rind să vedem – în calitate de reporteri, de astă dată – fișele de pontaj ale lucrătorilor, am aflat că acestea nici nu există, că se practică un fel de „sistem centralizat”. În astfel de condiții, urmărirea „răspândirii” pe teren a lucrătorilor se bizuie doar pe memoria șefilor de echipă. În memoria joacă... feste. Maistrul Ion Petre, de exemplu, ne-a oferit trei variante atât în ceea ce privește repartizarea la punctele de lucru, cât și numărul celor aflați în concediu de odihnă. Ne-am mai aflat că regimul nu s-a mai grăbit de a aplica aici planul de sistematizare de teama reacțiilor puternice ale țăranilor localnici.

Hotărârea cu care regimul s-a agățat de planul de sistematizare urbană a deteriorat considerabil imaginea României peste graniță. În

cooperativei „Întreținerea”, pe care l-am informat noi despre ceea ce se petrece în unitățile din suburbie:
– Ceea ce ne semnalai constituie, într-adevăr, serioase deficiențe din activitatea brigăzii din Str. Povernei nr. 18. Vă asigurăm, nu vom rămâne indiferenți. Că nu s-a intervenit până acum, că asemenea practici, în contradicție cu cele mai elementare norme de ordine și disciplină, nu au fost înlăturate, este nu numai vina șefilor de formație, ci și a noastră. Vă trebui, de aceea, să întărim controlul la toate nivelurile și să luăm cu fermitate măsurile care se impun.
Este și cazul, este și timpul. Și la „Întreținerea”, ordinea și disciplina trebuie să reintre în drepturile firești. În acest scop nu e nevoie de o exigență declarativă, ci de măsuri practice, operative și eficiente.
Marin CIOEBA
Sorin ROȘCA-STĂNESCU
Informalia Bucureștilui
nr. 10977 din 1989

DIN PRESA EXILULUI

România, în focarul unor incidente diplomatice

Un comunicat oficial publicat în presa românească a anunțat că ambasadorul României la Londra a fost rechemat, ca semn de protest față de „politica dnei Margaret Thatcher, care face jocul pretențiilor maghiare în privința Transilvaniei”. Rechemarea ambasadorului a intervenit la o săptămână după invitarea diplomatului la Ministerul de Externe britanic, unde a fost admonestat pentru buscarea ambasadorului britanic la Cluj, când a încercat să o întâlnească pe disidentă Doina Cornea.

Miercuri, 5 aprilie, Ministerul de Externe al Republicii Federale Germane a anunțat retragerea ambasadorului său la București, după ce înainte cu o zi a fost bruscat și violentat la intrarea locuinței lui Corneliu Mănescu, unde se deplasase pentru a înmăna personal un mesaj al ministrului Hans Dietrich Genscher. Ministrul-vest-german de Externe a trimis mesajul pentru a demonstra falsitatea declarațiilor ambasadorului român la Bonn, care într-un interviu publicat la 3 aprilie de presa germană a afirmat că

„semnatarii scrisorii adresate Comitetului Central se află la domiciliul lor, în perfectă liniște și oricine dorește poate avea contacte cu ei”.

Adeverul (Israel), aprilie 1989
Articol primit prin bunăvoința doamnei Ditzza Goshen, coordonatoarea a Centrului de Studii și Cercetare a Istoriei Evreilor din România de la Universitatea Ebraică din Ierusalim

Niște telegrame total diferite de cele publicate de presa RSR

Înainte de a părăsi Bucureștiul, la încheierea misiunii sale în România, ambasadorul Marii Britanii, domnul Hugh Arbuthnot, „a făcut o vizită protocolară lui Ceaușescu și, respectând rutina diplomatică, i-a mulțumit pentru sprijinul acordat în îndeplinirea misiunii sale. Propoziția, banală în asemenea cazuri, de data aceasta revela o densă ironie. Să ne amintim că în februarie a.c. reprezentantul Marii Britanii în România a fost brutalizat de milițieni în fața locuinței Doinel Cornea, fără să o poată până la urmă întâlni. Mai recent, a fost împiedicat să-i vadă pe

Mircea Dinescu și pe Silviu Brucan. Și pentru că, indiferent în ce condiții, dar mai ales în cele de barbarie organizată, un gentleman nu renunță cu nici un preț la politețe, ambasadorul Marii Britanii și-a luat rămas bun de la prietenii săi români, izolați de Securitate, trimițându-le niște telegrame. Iată textul lor, transmis către Europa Liberă:

Către Silviu Brucan
Regret foarte mult că trebuie să plec fără să vă mai pot spune la revedere personal. Am fost împiedicat de Poliție să vă fac o vizită acasă. Cele mai bune urări de bine pentru dvs., soția și întreaga familie din partea mea și a soției mele, Vanessa, alături de speranța că dreptul la liberă exprimare nu va fi suprimat pentru todeauna. Vă rog să transmiteți urările respectuoase celorlalți cinci colegi ai dvs.

Către Mircea Dinescu
Îmi pare rău că trebuie să plec fără să pot să-mi iau rămas bun de la dvs. personal. Am fost bucurat să o văd pe soția dvs., Mașa, și pe soacra dvs. – dar și îngrozit de felul în care Poliția le-a obligat să se îndepărteze de mine. Noi toți vă admirăm curajul. Cele mai bune salutări din partea soției mele, Vanessa, și a mea personal, Mașei și întregii dvs. familii. Să sperăm că într-o zi drep-

Cam așa

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

ORIZONTAL: Asociații de idei – O carte aproape nouă (pl.). 2) Prima de asigurare personală. 3) Izolată de priviri indiscrete. 4) Așezare defensivă în teren, în spațiul porții – Intrare în atmosferă! – Se apleacă cu greutate. 5) Iritat pe față – Calitatea materialelor care intră la spălat. 6) Mijloace circulante (!) – Balon dezumflat! 7) Tras cu boltă – Înainte de toate! – Face plinul. 8) Luat pe ocolite într-un sens anume. 9) Vorbește... fără menajamente (fem.). 10) Aer... lichid (pl.) – Asociație ornitologică. 11) Unirea care face puterea (pl.) – Coada cozii!
VERTICAL: 1) Te aduce într-o stare de plâns (fem.). 2) Interiorul unei cripte! – Factori primi în lumea cifrelor – Vărf ofensiv! 3) A se afla pe loc – Se au ca frații. 4) Nu se poate face așa ceva. 5) Un capăt de ață – Perioadă de împliniri – Așa începe tragedia! 6) Tratat de toxicologie. 7) Artistă a opereii lirice – Servit la bere... așa la botul calului (!) 8) Tot din popor provine, deși... – nu e tot aia – Unități de masă. 9) Bun de sămânță – Mersul pe vărfuri. 10) Retinute... la Rebus! – Culoare locală... județeană (!) – Vine pe la gene. 11) Condiții fundamentale (sg.).
Dicționar: TAT
Revista Rebus, nr. 20/1989